DYCHWELYD IESU
MEDI 23/24
2025

Joshua Mhlakela

DYCHWELYD IESU MEDI 23/24 2025

CYFIEITHIAD DRAFFT YN UNIG

Cyhoeddwyd gyntaf ar Orffennaf 6, 2025 yn Saesneg gwreiddiol gan Truth Limited

Gellir lawrlwytho fersiwn am ddim o'r cyhoeddiad hwn o Archif y Rhyngrwyd.

Mae cynnwys y neges hon mor ysgytwol a chyffredinol yn ddamcaniaethol fel eu bod yn mynnu bod yr e-lyfryn hwn yn cael ei gyfieithu'n rhydd, heb unrhyw ystyriaethau hawlfraint, mewn unrhyw iaith na thafodiaith a'i ddosbarthu'n rhydd yn yr un modd unrhyw le yn y byd hwn.

NODYN Y CYHOEDDYDD

Mae Iesu Grist yn dychwelyd i gymryd yr Eglwys Gristnogol i ffwrdd ar naill ai 23 neu 24 Medi o'r calendr Gregoraidd. Mae'r ddau ddyddiad hyn yn cyfateb i Ŵyl yr Utgorn yn Israel yn ogystal â dechrau Blwyddyn Newydd grefyddol Iddewig (Rosh Hashana) y flwyddyn 5786. Yn iaith yr eglwys, dyma'r Rapture hir-ddisgwyliedig o'r eglwys, ac mae wedi'i gymharu â'r briodas ysbrydol rhwng Iesu a'r eglwys fel ei "Briodferch" forwyn. Bydd yn digwydd mewn amrantiad llygad ar draws pob parth amser yn y byd ac yn ddiamau ni fydd y rhai sydd ar yr Orsaf Ofod Ryngwladol yn cael eu heithrio. Disgwylir i filiynau ddiflannu heb olion, gan adael eu dillad wedi'u crychu ar ôl — a thaflu'r byd sy'n weddill i gyfnod o Gystudd saith mlynedd a fydd yn dod i ben gyda dychweliad Iesu am yr ail dro. Y tro hwn bydd yn gwneud hynny'n agored ar Fedi 15, 2032 ar Ddydd y Cymod Iddewig (Yom Kippur) i deyrnasu o Jerwsalem dros yr holl Ddaear fel Brenin brenhinoedd ac Arglwydd arglwyddi.

Dyma dystiolaeth Joshua Mhlakela o Johannesburg a ysgrifennwyd yma iddo gan gyn-ohebydd papur newydd Cristnogol. Mae'n seiliedig ar y ddau bodlediad YouTube sy'n cynnwys y Brawd Joshua — God's Voice Daily, a Centwinz, a ddarlledwyd ym mis Mehefin 2025. Ers hynny, mae ei dystiolaeth wedi'i chryfhau gan dystiolaeth chwaer yng Nghrist o Dde Affrica, a dystiodd heddiw fod Iesu wedi arddweud datganiad iddi yn cadarnhau y BYDD yn dychwelyd yng Ngŵyl yr Utgorn sydd i ddod. Maran Atha!

Fy enw i yw Joshua Mhlakela. Rwy'n byw yn Johannesburg ond yn dod o Cape Town. Rwy'n gredwr yn Iesu ac heddiw rwy'n barod i ddweud yr hyn y mae wedi fy anfon i'w ddweud wrth y byd allan yna. Nid apostol, bugail nac esgob ydw i — dim ond credadwr syml wedi'i eni eto wedi'i olchi â'i waed yn Iesu. Rwyf wedi bod yn cerdded gyda'r Arglwydd ers rhai blynyddoedd bellach. Felly gallaf ddweud fy mod yn ei adnabod yn bersonol. Hoffwn ddweud wrth bawb fod yr Adferiad arnom ni. Hyd yn oed os nad ydych chi'n barod amdano — mae'n barod i chi.

Cyn i mi gael fy ngeni ym 1982, cafodd fy nhad freuddwyd lle dywedwyd wrtho am fy enwi'n Joshua. Roedd hyn ymhell cyn bod technoleg ar gael i bennu rhyw plentyn heb ei eni. Fodd bynnag, oherwydd rhai cymhlethdodau geni, rhybuddiodd y meddyg fy rhieni y byddwn yn dod allan yn farw neu wedi'm hanafu. Pan ddes i allan yn y pen draw heb unrhyw broblem o gwbl, cyhoeddodd y meddyg hwnnw fy mod yn blentyn gwyrthiol.

Yr un diwrnod ag y cefais fy ngeni, roedd fy mam yn gorffwys gyda mi ar ei stumog pan deimlodd rym ysbrydol yn dod arni i'w thagu. Gan ymladd yn erbyn y grym hwn, roedd hi ar fin troi ei chorff, gan anghofio fy mod i ar ei stumog. Pe bai hi wedi troi, byddwn i wedi cwympo i'r llawr ac wedi fy anafu fy hun, efallai'n angheuol. Ond yna atgoffodd Duw hi o fy mhresenoldeb, felly daliodd ati'n gadarn, a diflannodd yr ysbryd hwnnw.

Pan oeddwn i tua phedair neu bump oed, cefais fy herwgipio am tua mis gan rywun a oedd yn adnabod fy nheulu. Yn wyrthiol, rhoddodd person o India wybod i'r heddlu, a daethant hwy a fy rhieni i'm hachub. Cadwais atgofion o'r amser hwnnw — dim ond eistedd ar risiau lle nad oeddwn yn ei adnabod, dim ond crio'r diwrnod cyfan.

Pan oeddwn i'n fy arddegau yn 16 neu 17 oed, roeddwn i'n brwydro yn erbyn meddyliau hunanladdol. Roeddwn i eisiau cymryd fy mywyd gymaint, ac roedd y gelyn yn darparu cyfleoedd i mi wneud hynny. Rwy'n cofio'r un tro hwn pan oeddwn i'n ceisio cymryd fy mywyd, ond pan oeddwn i ar fin ei wneud, fe wnaeth Duw fy atal.

Felly roedd marwolaeth yn fy nilyn o'r diwrnod y cefais fy ngeni. Mae'n ddywediad cyffredin y bydd pawb yn marw ond yn ôl y Beibl mae grŵp o bobl na fyddant byth yn gweld marwolaeth. Yn 1 Corinthiaid 15:51-52 mae Paul yn dweud, "Ni fyddwn i gyd yn cysgu." Mewn geiriau eraill, ni fyddwn i gyd yn marw ond mewn eiliad, mewn amrantiad llygad, byddwn i gyd yn cael ein newid. Byddwn yn cael ein trawsnewid i'r anfarwol o'r marwol. Bydd Duw yn rhoi cyrff newydd i ni lle na fyddwn byth yn marw. Felly rwy'n credu bod ysbryd marwolaeth yn fy nilyn oherwydd efallai bod Satan yn ymwybodol hyd yn oed bryd hynny y byddai fy ngalwad yn y dyfodol mewn bywyd yn dweud wrth bawb fod grŵp o bobl yn y dyfodol y byddai Duw yn eu dewis i beidio â gweld marwolaeth. Felly marwolaeth yw fy ngelyn, a marwolaeth yw gelyn Duw.

Mae Amos 3:7 yn dweud, "Nid yw'r Arglwydd yn gwneud dim heb ddatgelu ei gynllun i'w weision y proffwydi." Nid wyf yn broffwyd ond rwy'n was i'r Arglwydd. A heddiw mae Duw yn datgelu ei gynllun i bobl y byd hefyd.

Yn y flwyddyn 2000, des i'n Gristion. Rhoddais fy mywyd i Iesu pan oeddwn i'n dal yn fy arddegau ar ôl brwydro yn erbyn meddyliau hunanladdol. Dw i'n meddwl fy mod i'n 19 oed pan ddes i at Iesu a rhoi fy mywyd iddo. Y flwyddyn honno ei hun, tra roeddwn i ynghlwm wrth yr eglwys lle'r oeddwn i, roedden ni'n arfer ymweld â phobl yn eu cartrefi i weddïo drostyn nhw. Un prynhawn, wrth ddod allan o'r cartrefi hyn allan i'r strydoedd, sylwais fod angel mor dal â'r adeilad neu'r goeden dalaf o gwmpas wrth ein hymyl. Roedd yr angel hwn yn cario cleddyf ac roedd yn dal i edrych o gwmpas fel pe bai'n ein gwarchod ni. Fodd bynnag, nid oedd fy nghyfeillion yn ymwybodol o hyn. Wnes i ddim dweud dim wrthyn nhw bryd hynny oherwydd nad oeddwn i'n gwybod beth i'w wneud ohono. Beth bynnag, dyna oedd un o fy mhrofiadau cyntaf o'r byd

ysbrydol fel Cristion wedi'i aileni. Weithiau byddwn i'n cerdded i'r eglwys neu oddi yno, a byddwn i mor llawn presenoldeb Ysbryd Glân Duw, byddwn i'n teimlo fel pe bai Iesu'n cerdded wrth fy ymyl er na allwn i ei weld.

Yn 2003, yn yr un eglwys yr oeddwn yn ei mynychu, des i'n weinidog cynorthwyol. Un noson gwelais y dyfodol mewn breuddwyd. Gwelais fy hun mewn cae agored un noson dywyll. Edrychais ar y ddaear a sylweddolais ei bod wedi'i llosgi. Yn reddfol roeddwn i'n gwybod nad dim ond y ddaear lle'r oeddwn i oedd wedi'i llosgi. Roedd yr holl DDAEAR wedi'i llosgi! Lle'r oeddwn i, roedd yr awyrgylch mor frawychus. Roedd mor frawychus bod lle'r oeddwn i. Es i ddringo bryn i geisio dod o hyd i fod dynol arall oherwydd fy mod i ar fy mhen fy hun yn y lle hwn ar noson dywyll a brawychus. Dringais y bryn, edrychais o gwmpas ond ni chefais neb arall. Edrychais i fyny at y sêr a gwelais y sêr. Wrth edrych ar y sêr, roeddwn i'n gwybod y tu mewn i mi fod credinwyr Cristnogol wedi cael eu cymryd i fyny i'r Nefoedd cyn y dinistr yr oeddwn yn dyst i'w ganlyniadau yma. Yna deffrais. Ar ôl i mi ddeffro, teimlais fel pe bai Duw wedi cymryd i weld y dyfodol ac yna wedi fy nhynnu'n ôl.

Ar ôl saith mlynedd, yn 2010, ymddiswyddais fel gweinidog cynorthwyol yn 28 oed, gan feddwl, "Duw, rydw i wedi dy wasanaethu di. Rydw i wedi gwneud fy ngorau. Nawr ga i ganolbwyntio ar fy mywyd fy hun?"

Y flwyddyn ganlynol, eto mewn breuddwyd, gwelais fy hun mewn llys yn y Nefoedd. Roeddwn i y tu allan i ddrws y llys. O'm blaen, yn aros i fynd i mewn, roedd dyn yn crynu'n llythrennol gydag ofn. Roedd fel pe bai'n gwybod, unwaith y byddai'n camu i mewn i'r llys, na fyddai'n llwyddo. Beth bynnag, aeth i mewn o'r diwedd, ac nid wyf yn gwybod beth ddigwyddodd iddo. Roedd yr achos llys mor gyflym, dim ond eiliadau a gymerasant.

Mae Hebreaid 9:22 yn dweud, "Mae'n rhaid i ddyn farw unwaith, ac yna daw'r farn." Felly roeddwn i'n gwybod bod y bobl hyn a oedd yn dod i'r llys am farn eisoes wedi marw ar y ddaear, ond roeddwn i'n gwybod nad oeddwn i wedi marw. Yna fy nhro i oedd hi. Cefais fy hun yn eistedd ar un o'r meinciau tebyg i eglwys yn y llys, ac edrychais tuag at y gadair lle mae'r barnwr fel arfer yn eistedd. Roedd Duw yno — roedd mor enfawr yn y sedd lle'r oedd. Roedd yn dryloyw, felly allwn i ddim gweld ei ffurf, ond roeddwn i'n dal i wybod mai Duw oedd hwn. Ar fy chwith roedd Iesu gyda chorff dynol maint bywyd, yn ymddangos fel fy nghyfreithiwr. Ar fy dde roedd Satan ac yn ei law roedd ganddo ffeil drwchus yn manylu ar yr holl bechodau rydw i erioed wedi'u cyflawni. Felly roedd y gelyn Satan yn fy nghyhuddo gerbron Duw y Tad a'r Barnwr, ond yna camodd Iesu ymlaen. Pan gamodd ymlaen, yno ac yna cefais fy rhyddhau o'm holl bechodau. Yn Ne Affrica, os cewch eich heuogfarnu a'ch dedfrydu i garchar gan lys barn, rydych chi'n mynd o'r llys i lawr y grisiau i glo cyn cael eich cludo i'r carchar. Felly yr oedd yn y llys Nefol hwn. Os na fyddwch chi'n ei wneud, rydych chi'n mynd i lawr y grisiau hynny i Uffern ond os byddwch chi'n ei wneud, rydych chi'n mynd i fyny i'r Nefoedd. Ar ôl fy rhyddhau, es i fyny i'r Nefoedd. Pan gyrhaeddais yno, roedd hi'n ddydd, a gwelais bobl yn eistedd o gwmpas. A barnu o'u dillad, roedden nhw'n blant ysgol ac yn garcharorion carchar. Ond roedden nhw yn y Nefoedd — roedden nhw wedi llwyddo!!!

Yna ymddangosodd Iesu o'm blaen mewn gwisg wen. Roeddwn i newydd ei adael yn y llys yno, ond yna fe'i gwelais yno eto yn y Nefoedd. Dyma'r tro cyntaf i mi weld Iesu mewn gweledigaeth neu freuddwyd yn agos. Roedd yn edrych yn Dwyrain Canol. Roedd ganddo wallt brown tywyll i lawr at ei wddf. Roedd yn olygus gyda barf wedi'i docio'n daclus. Yr un peth a ddaliodd fy sylw oedd ei lygaid. Roeddwn i wedi fy synnu. Daliais i edrych arno. Doeddwn i ddim yn gallu cadw fy llygaid oddi ar ei lygaid. Roeddwn i — wn i ddim a yw'n air cywir oherwydd nad Saesneg yw fy iaith gyntaf — wedi fy swyno. Roeddwn i wedi fy nghyfareddu cymaint gan y sylweddoliad bod fy Nghreawdwr yr oeddwn i'n ei garu yn sefyll yno o'm blaen! Edrychodd arnaf ac, heb ddweud dim, rhoddodd orchmynion trwy ei feddwl. Yna dechreuodd cerbydau ymddangos a llinellu o'm blaen,

cymaint fel na allwn eu cyfrif. Doedd neb yn eu gyrru. Roedden nhw'n cario blociau pren wedi'u sgleinio'n dda y tu mewn, a dim ond ychydig ohonyn nhw oedd yn dwyn enwau personol. Dywedodd Iesu wrthyf — eto trwy ei feddwl ond clywais yn uchel ac yn glir, "Rwyt ti wedi achub ychydig o bobl."

Yna edrychodd draw at y blociau niferus hynny nad oedd ganddyn nhw enwau, ac ychwanegodd, "Rhaid i chi lenwi'r holl flociau pren hyn ag eneidiau." Ac yna deffrais i. Pan ddeffrais i, meddyliais yn fy meddwl efallai fod Duw eisiau i mi fod yn enillydd eneidiau ac agor eglwys. Unwaith eto fel gyda fy mreuddwyd gyntaf, teimlais fy mod i'n dod yn ôl o'r Nefoedd. Ac fe deimlais ei bresenoldeb o'm cwmpas.

Felly bum mlynedd yn ddiweddarach, yn 2016, dechreuais eglwys dŷ. Galwais bobl draw, daethant a gweddïais drostynt. Aeth hyn ymlaen am tua mis, ond bob tro roeddwn i'n mynd yno i rannu gair Duw ac i weddïo gyda nhw, y tu mewn i'm calon doedd gen i ddim heddwch, doeddwn i ddim yn teimlo'n dda amdano. Yn olaf, dywedais wrth y gynulleidfa fy mod i'n rhoi'r gorau iddi. Doedd dim rhaid iddyn nhw ddod i weddïo mwyach y tu mewn i'r eglwys dŷ. Yna es i allan, yn barod i adael pan, allan yn yr iard, daeth hen wraig ataf. Gofynnodd i mi weddïo drosti, felly rhoddais fy nwylo ar ei phen, caeodd ei llygaid, caeais innau fy llygaid a gweddïais drosti. Wrth i mi wneud hynny, teimlais sioc drydanol yn mynd trwy fy llaw. Agorais fy llygaid tra roeddwn i'n gweddïo ac roedd yr hen wraig hon yma ond wrth ei hymyl — nawr dydw i ddim yn cysgu, nid breuddwyd yw hon, rwyf allan yn yr awyr agored — ymddangosodd Iesu yn union o'm blaen, yn sefyll wrth ei hymyl ac yn edrych arnaf. Ond nawr nid oedd yn gwisgo gwisg wen. Roedd yn gwisgo gwisg fawreddog o liw glas neu las tywyll a oedd yn mynd i lawr at ei draed. Roedd yn edrych mor gryf gyda'i ysgwyddau llydan a'i frest bwerus. Pan edrychais ar ei frest roedd fel pe bawn i'n gallu gweld galaethau yno fel galaethau'r gofod allanol. A daeth y meddwl hwn ataf: Dyma'r un sy'n dal y bydysawd at ei gilydd! A thra roeddwn i'n edrych arno wyneb yn wyneb, fe wenuodd a diflannu. Cefais yr argraff mai ei wên oedd dweud, "Da iawn!" am gau'r eglwys hon. Oherwydd nad dyna oedd y cynllun oedd ganddo ar fy nghyfer; nid oeddwn i fod i agor eglwys. A phan orffennais weddïo, agorodd yr hen wraig ei llygaid a dweud wrthyf, "Oeddech chi'n gwybod, pan oeddech chi'n gweddïo drosof, fy mod i'n teimlo fel pe bai baich yn dod oddi ar fy ysgwyddau, ac rwy'n teimlo'n ysgafn iawn ar ôl hynny?" Roeddwn i'n gwybod ei fod oherwydd presenoldeb Iesu.

Mewn breuddwyd neu weledigaeth arall, yn 2016, gwelais Iesu yn y Nefoedd, yn gwisgo'r un wisg fawreddog ac yn sefyll y tu allan i adeilad a oedd yn debyg i adeilad Goruchaf Lys yr Unol Daleithiau gyda'i ffasâd colofnog. Yno dywedodd wrthyf yn benodol, "Rhaid i chi beidio ag agor eglwys." Dw i i fod i'w gyhoeddi fel y Brenin sy'n dod i'r Byd yn fuan.

Yn 2017 mewn breuddwyd, cefais fy nghludo i'r Nefoedd lle mewn ystafell orsedd gwelais Iesu yn eistedd ar ei orsedd gyda'i freichiau'n gorffwys ar y breichiau. Ar y llawr, gallwn weld o amgylch ei orsedd roedd niwl, a gallwn glywed sŵn fel pe bai rhyfel yn dod i'r byd. Dyna'r argraff a gefais. Roedd rhywbeth difrifol iawn, iawn, iawn yn dod i'r byd. Edrychais ar Iesu. Heb agor ei geg eto ond trwy ei feddwl, gallwn ei glywed yn uchel ac yn glir iawn yn dweud wrthyf, "Rwy'n dod yn fuan!" Pan ddywedodd y geiriau hyn, dechreuodd sefyll i fyny wrth ddal y breichiau. Ond cyn y gallai sefyll i fyny'n llwyr, daeth pŵer oddi wrtho a'm chwythu'n ddiniwed yn ôl allan o'r Nefoedd drwy'r awyr mewn eiliadau. Glaniais ar fy ngwely. Y funud y glaniais ar fy ngwely, deffrais a gwaeddais, gan deimlo ei bresenoldeb ynof mor gryf. Roedd fy ngwraig yn cysgu wrth fy ymyl. Dywedodd wrthyf, "Beth sy'n bod?" Hyd heddiw, dydw i ddim yn gwybod pam y dywedais hyn wrthi, ond dyma'r ateb a ddaeth allan o fy ngheg, "Gwelais ddyn yn y Nefoedd."

Nawr roeddwn i'n arfer meddwl fy mod i'n mynd i dyfu i fyny ac i ddod yn hen ŵr Cristnogol, ac efallai marw yn fy nawdegau. Ond newidiodd hyn i gyd yn 2018. Y flwyddyn honno, eto mewn breuddwyd, welais i ddim Duw ond clywais ei lais uchel iawn. Y rhai sy'n clywed hyn — rhowch

sylw i'r hyn rydw i'n mynd i'w ddweud nesaf. Marciwch y geiriau rydw i ar fin eu dweud oherwydd ni fydd yr un o'r geiriau rydw i'n eu dweud yn cwympo i'r llawr. Ni fydd yr un o'r geiriau hyn yn wag oherwydd eu bod nhw'n dod gan Dduw ei hun. Mewn geiriau eraill, byddant yn cael eu cyflawni. Yn y freuddwyd hon dywedodd, "Ni fydd Cwpan y Byd 2026 oherwydd ni fydd bywyd ar y ddaear yn fusnes fel arfer i'r rhai sy'n cael eu gadael ar ôl." Yna deffrais. Dydw i ddim yn gefnogwr pêl-droed, felly pan ddeffrais, doeddwn i ddim yn ymwybodol pryd y cynhaliwyd Cwpan y Byd diwethaf, na phryd fyddai'r un nesaf. Yn ddiweddarach, gwiriais a chanfyddais fod gemau Cwpan y Byd pêl-droed dynion 2026 i'w cynnal yn bennaf yn yr Unol Daleithiau.

Yn ddiweddarach yn 2018, yn gynnar un bore deffrais, trowais y goleuadau ymlaen a dechreuais ddarllen fy Beibl. Ymddangosodd Iesu o'm blaen mewn gwisg wen. Nid breuddwyd oedd hon, oherwydd roeddwn i'n effro. Roeddwn i'n edrych arno wyneb yn wyneb pan, heb agor ei geg, dywedodd y geiriau hyn trwy ei feddwl, "O'r amser y daeth Israel yn genedl ym 1948 bydd 77 mlynedd i'r Exodus." Ni ddefnyddiodd y gair "Rapture" ond roeddwn i'n gwybod ei fod yn cyfeirio ato. Ychwanegodd, "Yn 2025, ar Fedi 23 a 24, byddaf yn dod i gymryd fy eglwys. Ar y ddau ddiwrnod hyn ni fydd neb yn gwybod y diwrnod na'r awr y byddaf yn dod. Ar ôl hynny, bydd Cystudd saith mlynedd ar y ddaear i'r rhai a adawyd ar ôl. Yn 2032, ar Fedi 15, byddaf yn dychwelyd i'r Ddaear fel Brenin."

Ar ôl dweud y geiriau hyn diflannodd, ac roeddwn i wedi fy synnu. Doeddwn i ddim yn gwybod llawer bryd hynny am yr Rapture, yr Ail Ddyfodiad a'r Cystudd. Yn ôl pan oeddwn i'n ifanc yn dechrau bod yn Gristion, dywedodd gweinidog wrthyf y byddai rhyw fath o gystudd yn digwydd yn y dyfodol, a byddai Cristnogion yn mynd drwyddo. Dyna'r cyfan roeddwn i'n ei wybod. Doeddwn i ddim yn gwybod bod llwybr dianc trwy'r Rapture. Efallai fy mod i wedi clywed amdano yma ac acw, ond doeddwn i ddim yn gwybod llawer mewn gwirionedd.

Nawr, rwy'n gwybod bod y rhain yn bynciau dadleuol iawn, ond dywedodd Duw wrthyf un diwrnod i ddarllen Eseia 55 lle dywedodd, "Ni fydd unrhyw air o'm heiddo yn fy ngadael ac yn dychwelyd ataf yn wag." Ac yna dywedodd y byddai'n dechrau fy nysgu. Byddai'n dechrau meddwl trwy fy meddwl. Nid Duw ydw i ond byddai'n rhoi meddyliau yn fy meddwl fel y gallwn ddeall mwy am y materion hyn. Aeth â mi i 2 Brenhinoedd 2:1-11 ar yr Rapture blaenorol — Rapture Elias. Pan oedd Elias ac Eliseus gyda'i gilydd, daeth y proffwydi atynt a gofyn i Eliseus, "A wyddoch chi y bydd eich meistr yn cael ei gymryd oddi wrthych chi heddiw?" A dywedodd Eliseus wrthynt, "Ydw, mi wn." A gwnaeth proffwydi eraill o fannau eraill yr un peth. Gofynasant yr un cwestiwn iddo, a byddai ef yn yr un modd yn dweud, "Ydw, mi wn." Yn olaf, dywedodd Elias wrth Eliseus, "Cyn i mi gael fy nghymryd oddi wrthych, dywed wrthyf beth rydych chi eisiau i mi ei wneud i chi." Felly gwelais nad oedd diwrnod cipiad Elias yn ddirgelwch iddyn nhw. Mewn gwirionedd, roedd Duw wedi'i ddatgelu i'r proffwydi, i Eliseus, ac i Elias. Felly dangosodd Duw i mi y byddai'n gwneud yr un peth ar gyfer yr cipiad hwn sydd i ddod.

Felly dechreuais astudio'r pwnc hwn yn ddifrifol. Yna dysgais fod Duw wedi sefydlu saith gwledd, a bod Iesu, trwy ei fywyd, ei farwolaeth a'i atgyfodiad, eisoes wedi cyflawni pedwar ohonynt — y Pasg, y Bara Croyw, y Ffrwythau Cyntaf a'r Pentecost. Dim ond tri sydd ar ôl — Gŵyl yr Utgorn, Dydd y Cymod, a'r Tabernacl.

Mae Lefiticus 23 yn dweud wrthym fod Gŵyl yr Utgorn wedi'i sefydlu fel digwyddiad undydd. Dechreuodd gyda gweld y lleuad newydd yn weledol. Ond oherwydd yr ansicrwydd ynghylch arsylwi corfforol y cilgant bach hwnnw o'r lleuad newydd, estynnwyd y cyfnod un diwrnod i ddau ddiwrnod yn ddiweddarach. Yn y pen draw, cynhyrchodd y sefyllfa hon yr ymadrodd Hebraeg "Does neb yn gwybod y dydd na'r awr" fel cyfeiriad at Ŵyl yr Utgorn hon.

Fel y soniwyd yn gynharach, roedd Iesu wedi defnyddio'r gair Exodus ond roedd yn sôn am yr

Esgyniad. Mae saith deg saith mlynedd o sefydlu Israel ym 1948 yn dod â ni at yr union flwyddyn hon, 2025.

Ac yn 2025, Medi 23 a 24 fydd dau ddiwrnod Gŵyl yr Utgorn. Felly dyma fydd y ffenestr amser gul pan fydd Esgyniad yr Eglwys yn digwydd. Saith mlynedd yn ddiweddarach, yn 2032, Medi 15 fydd Dydd y Cymod pan fydd Iesu yn dychwelyd i'r Ddaear fel Brenin.

Felly pam y dywedodd wrthyf am Gwpan y Byd? Mae 1 Thesaloniaid 5:5 yn dweud wrthym y daw amser pan fydd pobl yn canmol dyfodiad heddwch a diogelwch ledled y byd yn uchel. O leiaf dyma beth fydd yr Anghrist carismatig sydd i ddod yn ei addo i'r byd ar ôl yr Adferiad. Efallai y bydd heddwch yn wir, ond wn i ddim pa mor hir y bydd hynny'n para. Ond erbyn mis Mehefin 2026 bydd y byd mewn llanast mor ddifrifol, bydd cymaint o anhrefn a dinistr, fel na fydd FIFA yn gallu cynnal gemau Cwpan y Byd yn yr Unol Daleithiau, Canada a Mecsico.

Yn Mathew 24:36 dywedodd Iesu nad oes neb yn gwybod diwrnod na awr y Gŵyl. Ond os chwiliwch chi am hyn ar Google ar y Rhyngrwyd, gallwch ddod o hyd i wefannau sy'n egluro bod yr ymadrodd hwn mewn gwirionedd yn idiom Hebraeg ar gyfer Gŵyl yr Utgorn. Gŵyl undydd oedd Gŵyl yr Utgorn yn wreiddiol, a dechreuodd gyda gweld y "lleuad newydd" yn gorfforol. Oherwydd ansicrwydd y golwg weledol, ymestynnodd yr ŵyl undydd i ddau ddiwrnod gwirioneddol. Felly gellid dweud nad oedd neb yn gwybod diwrnod na awr y lleuad newydd — ac o ganlyniad Gŵyl yr Utgorn — ac yn y pen draw yr Gŵyl hefyd.

Ond mae hyn hefyd yma yn adlewyrchiad o arferion priodas Iddewig traddodiadol. Dim ond pan fydd tad y priodfab wedi penderfynu ar ddyddiad y briodas, y mae'n dweud wrth ei fab am, "Dos i nôl dy briodferch." Felly nid oes neb yn gwybod diwrnod na awr y briodas, nid hyd yn oed y mab, ond y tad yn unig. Yr eglwys yw priodferch Iesu, felly bydd yr Gŵyl fel y briodas rhwng Iesu a'r Eglwys. Ar y Ddaear bydd yn digwydd ar ddiwrnod nad oes neb ar y Ddaear yn ei wybod, hyd yn oed y Mab ar y Ddaear, ond y Tad yn unig.

Ac os ewch chi i 1 Corinthiaid 15:51-52 mae Paul yn cytuno ag Iesu trwy sôn am yr "utgorn olaf." Nawr mae llawer o bobl, pan fyddant yn darllen yr "utgorn olaf", yn rhedeg i lyfr y Datguddiad ac yn dweud mai'r utgorn olaf yw'r seithfed chwyth utgorn gan y seithfed angel yn ystod y Gorthrymder. Mae hyn yn anghywir. Yn ystod Gŵyl yr Utgorn mae'r shofar yn cael ei chwythu 99 gwaith, ac yna'r 100fed a'r un olaf hwnnw yw'r "utgorn olaf."

Mae 1 Thesaloniaid 5:1 yn dweud, "Yn awr, frodyr a chwiorydd, ynglŷn ag amseroedd a dyddiadau — nid oes angen i ni ysgrifennu atoch." Nid oedd angen i Paul ysgrifennu at y Thesaloniaid ynglŷn ag amseroedd a dyddiadau "dydd yr Arglwydd." Roedd hyn oherwydd y byddai dydd yr Arglwydd yn ddigwyddiad a guddiwyd oddi wrthynt am y 2,000 o flynyddoedd nesaf, ond a fyddai'n cael ei ddatgelu i Eglwys yr Amseroedd Diwedd. Ac yn adnod 4 mae Paul yn dweud na fydd y diwrnod hwnnw'n syndod i'r rhai sydd yn y goleuni, ond fel lleidr bydd yn syndod i'r rhai sydd yn y tywyllwch.

Mae Hebreaid 10:25 yn ein hannog i beidio ag esgeuluso ymgynnull, ond i wneud hynny hyd yn oed yn fwy wrth i ni weld y diwrnod hwnnw'n agosáu. Ac rwy'n ei ddweud wrthych nad unrhyw ddiwrnod ar hap ydyw ond ffenestr amser sefydlog y gall rhywun ei gweld yn agosáu.

Yn Actau 1:6-7 gofynnodd disgyblion Iesu iddo ar ôl ei atgyfodiad, "Yn yr amser hwn yr wyt ti'n mynd i fod yn frenin ar Israel?" Ond dywedodd wrthynt, "Nid i chwi yw gwybod yr amseroedd a'r tymhorau a osododd y Tad trwy ei awdurdod ei hun. Ond byddwch yn dystion i mi yn Jwdea, Samaria a phellteroedd y Ddaear." Mewn geiriau eraill, ni ddylai'r amseroedd pan fyddai Iesu yn dychwelyd ac yn frenin yn Israel fod yn bryder iddynt. Wedi'r cyfan, roedd i ddigwydd 2,000 o

flynyddoedd yn ddiweddarach.

Mae fel Daniel yn cael ei ddweud i gau ei eiriau a selio ei lyfr tan Amser y Diwedd. Felly bydd datguddiad a ddaw i'r eglwys yn Amser y Diwedd, datguddiad o amser y Diwedd ei hun.

Felly rwy'n ysgrifennu i rybuddio De Affrica a'r byd fod Iesu yn dychwelyd. Os cewch eich canfod heb Iesu yn eich bywyd neu os nad ydych wedi rhoi eich bywyd i Iesu — cofiwch fod amser yn agosáu. Mae'r amser y mae Duw wedi'i osod i bobl ei dderbyn, y cyfnod gras lle mae Duw wedi rhoi i'r eglwys estyn allan at y byd fel y gallai pawb dderbyn Iesu a chael eu hachub yn dod i ben.

Bydd yr Adferiad yn digwydd. Bydd miliynau o Gristnogion ledled y byd, gan gynnwys De Affrica, yn diflannu mewn eiliad. Ar ôl cael gwared ar Gristnogion o'r byd yna bydd barn Duw yn disgyn ar y byd.

Mae'r byd yn paratoi ar gyfer Cwpan y Byd 2026. Ond ar ôl Adferiad 2025 bydd cymaint o anhrefn, dinistr a difrod yn y byd fel erbyn Mehefin 2026, na fydd unrhyw gemau Cwpan y Byd yn cael eu chwarae. Byddai'r byd yn lle anadnabyddadwy.

Felly unwaith eto rwyf yma i erfyn ac i erfyn arnoch chi gyd — peidiwch â meddwl bod gennych chi lawer o amser. Nid oes gennych chi lawer o amser. Cofiwch na chefais fy ngalw i agor eglwysi. Roeddwn i wedi meddwl ar un adeg mai dyna oedd gan Dduw mewn golwg i mi. Ond ers hynny, rwyf wedi darganfod mai fy ngalwad yw cyhoeddi i'r byd, yn anad dim, fod Iesu yn fyw ac ei fod yn dod yn ôl yn fuan. Felly, byd, byddwch yn barod. Gadewch eich holl bechodau ar ôl a dewch at Grist lle byddwch chi'n dod o hyd i iachawdwriaeth. Mae'n amser cau. Ni allaf ddweud mai fi yw'r unig alwad ond rwy'n un o alwadau olaf Duw. Felly rwy'n apelio at bawb — dinasyddion cyffredin, pobl fusnes, enwogion, gweinidogion y llywodraeth, arlywyddion gwledydd ar bob cyfandir ledled y byd — rhowch eich bywyd i Iesu nawr oherwydd bod amser yr Adferiad wrth law.

Yn 2019 gwelais Tom Horn ar sioe deledu yn siarad am ei lyfr, The Wormwood Prophecy. Nid yw gyda ni mwyach, ond ar y sioe dywedodd fod ganddo wybodaeth gan weithiwr NASA y byddai asteroid yn taro'r Ddaear yn 2029 ar ddydd Gwener 13. Dywedodd Horn fod yn rhaid iddo eistedd i lawr mewn sioc, pan sylweddolodd y gallai'r asteroid fod y seren losgi a grybwyllir yn Datguddiad 8. Os yw'r dyddiad hwn yn nodi canol cyfnod Cystudd saith mlynedd, yna mae cyfrif yn ôl 3 ½ blynedd yn dod ag un i 2025. Rwy'n ei ddweud wrthych ei fod yn gywir gyda'i amserlen gyffredinol yn y dyfodol sy'n cytuno'n fras â fy un i.

Cefais y weledigaeth fawr ddiwethaf yn 2018. Wrth gwrs, nid dyma'r tro cyntaf i mi siarad amdano ers hynny. Er enghraifft, siaradais ar bodlediad rhyngwladol God's Voice Daily. Mae gen i hefyd fy sianel YouTube fy hun lle rwy'n ceisio lledaenu'r neges hon. Dydw i ddim am roi enw'r sianel yma oherwydd dydw i ddim yma i hyrwyddo fy hun.

Bu farw Iesu, cafodd ei gladdu, atgyfododd ac esgynnodd i'r nefoedd yn 32 OC. Mae ysgolheigion Beiblaidd sy'n credu y byddai wedi mynd am 2,000 o flynyddoedd, ac yna'n dychwelyd. Os ychwanegwch chi 2,000 o flynyddoedd at 32 OC, rydych chi'n cyrraedd 2032 ar gyfer blwyddyn dychweliad Crist. Ond bydd saith mlynedd o Gystudd cyn hynny, felly os ydych chi'n tynnu saith o 2032, rydych chi'n cyrraedd y flwyddyn hon, 2025!

Does dim dwywaith y bydd llawer o bobl yn dweud wrthyf fod llawer o rai eraill wedi gosod y mathau hyn o ddyddiadau o'r blaen. Daeth y rhain i gyd i ddim byd — ond ni fydd felly gyda'r un hon. Rwy'n BILIWN Y CANT yn siŵr y bydd Rapture yr Eglwys yn digwydd ar Fedi 23 neu 24. Rwy'n gofyn i'r byd fod yn barod am hyn. Gwnewch yn siŵr eich bod chi'n rhoi eich bywyd i Iesu. Ef yw'r ffordd, y gwirionedd a'r bywyd. Ef yw Duw.